

tračevi

NEIL SIMON

Režija, prijevod i adaptacija: **NINA KLEFLIN**

IGRAJU

Armin Čatić - Krešimir Bosiljevac, odvjetnik gradonačelnika

Martina Stjepanović Meter - Kristina Markač Bosiljevac, odvjetnica, njegova žena

Antonio Jakupčević - Denis Genc zvan Deni, porezni stručnjak iz gradske uprave

Matea Grabić Čačić - Klara Matić Genc, urednica modnog časopisa, njegova žena

Dejan Fajfer - Ernest Kaminski zvan Erni, klinički psihijatar

Selena Andrić - Korina Malenica Kaminski zvana Kuki, televizijsko lice, njegova žena

Matija Kačan - Sven Šurla, mladi političar iz Gospića

Tena Milić Ljubić - Katarina Rončević Šurla zvana Kiki, influencerica, njegova žena

Marijan Josipović - Nikola Čulo, policajac prve postaje zagrebačke

Matea Bubić - Marija Božić, inspektorica prve postaje zagrebačke

Scenografija: **Davor Molnar**

Kostimografija: **Sara Lovrić Caparin**

Glazba: **Nikolina Belan**

Asistentica redateljice: **Gabrijela Ždral**

Asistentica scenografa: **Laura Reljan**

Ton majstor: **Tamas Laurer**

Majstor svjetla: **Attila Specht**

Rekviziter: **Žolt Ždral**

Šminka i frizura: **Katica Bunjevac**

Kostime izradio **Zvonko Majdiš, studio Frak i Krinolina, Osijek**

Scenografiju izradila firma **ŽD CREATIVE, Osijek**

Slikar izvođač: **Leon Landeka**

Grafičko oblikovanje: **Studio Čendak**

Producent: **Slaven Vidaković, ravnatelj**

Premijera: **15. prosinca 2023.**

HRVATSKO KAZALIŠTE PEČUH
sezona 2023/24.

H-7621 Pečuh, Anina ulica 17.

www.pecsihorvatszinhaz.hu

pecsihorvatszinhaz@gmail.com

00 36 72 / 210-197

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKEZELŐ

MINISZTERELNÖKSÉG

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

nka

Nemzeti Kulturális Alap

Tračevi Neil Simona njegova su jedina farsa.

Pisac koji je pisao nježne situacijske komedije, u trenucima vlastite poljuljanosti i osobne krize odlučio je sam sebe razvedriti farsom. Bio je to njegov recept protiv tuge i depresije, lijek za osobna razočaranja i opću krizu smisla.

A to je značilo dotjerati karaktere do granice izdržljivosti, na rub karikature, gurnuti ih u kaos u kojem se njihovi brižno izgrađeni životni modusi ruše kao kao kula od karata.

Jasna su pravila farse: moramo gledati junake koji se nalaze u nevolji. Gadnoj nevolji. Tragičare. Način na koji se oni pokušavaju izvući iz neprilike u kojoj su se zatekli nama je smiješan. Smiješan nam je zato jer ih prepoznajemo: prepuni su mana, sebičnosti i oholosti, sitnih i krupnih slabosti. Poroci su im u krvi, prikrivanje vlastitog jada njihova je neprestana dužnost. Zato im se smijemo kad se, suočeni s problemom, zakopavaju sve dublje i dublje.

Takve je junake Neil Simon stavio u Tračeve, ljude visokog društva, ljude iz politike i medija. Ljude koji ovise o javnoj slici, o onome što drugi misle o njima, o onome što se o njima priča. Iako je ovaj komad napisan osamdesetih godina prošlog stoljeća vizionarski je anticipirao slabosti društva u kojem živimo danas. Društvene mreže nametnule su suvremenom društvu ovisnost o javnoj slici, lažnoj slici koju protagonisti sami kreiraju kako bi izgledali bolji.

A to je upravo ono čemu se Simon ruga.

On će svoje likove okrnjiti smiješnim tjelesnim povredama: jednog su ukočila leđa, drugi je istegnuo vrat, ljepotici su natekla usta, druga je u svrabu od alergije. Psihijatar je lud, odvjetnik je gluhi, simboli moći su se rasuli po podu kao pribadače na koje se u svakom trenutku svi mogu nabosti. A sve to zbog jednog pucnja iz pištolja, zbog jednog poteza nekog očajnika tamo u pozadini koji je odlučio da na trenutak prekine tu iscrpljujuću igru lažne fasade.

Naš je pisac zabavio sebe probušanim balonom ispraznosti, čvrstom šakom kojom je udario u sliku elegancije, uglađenosti i moći.

Nad lažnim veličinama, u njihovoj pogubljenosti, širio se i dalje šum tračeva. Govorkanja. Glasine. Njihov najveći strah.

Takvim se ljudima trebalo narugati drastično. Do kraja. Ne komedijom, nego farsom. Zbog svih tih motiva danas igramo ovaj neobično mudri komad: danas kad nas javna slika guši više nego ikad i udaljava nas od suštine.

Nije ga bilo teško adaptirati na lokalne prilike, približiti ga ljudima koje znamo, prepoznajemo oko nas. Karakteri su toliko dobro napisani da sami nameću usporedbe s licima iz novinskih članaka i televizijskih formata, a njihov očajni napor da se održe na pozicijama srećemo svaki dan. To su naši ljudi, ta lažna elita, ti moćnici bez pokrića.

Liječimo sami sebe i našu publiku smijuci se tragičarima koji plaćaju zbog svojih mana. Taj smijeh je jedina pravедnost kojoj se još možemo nadati.

nina kleflin

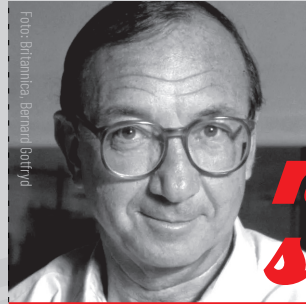

Foto: Bihemica, Bernart, Getty

neil simon

Neil Simon slavni je američki komediograf, jedan od najizvođenijih dramskih pisaca i u SAD i u svijetu. Napisao je više od 30 drama i komedija, autor je filmskih scenarija kao i libreta za mjuzikle. Dobitnik je nagrada Tony i Pulitzer za svoje komedije, te je mnogo puta nominiran za najprestižnije književne nagrade uključivo i za nagradu Oscar. Brojne su njegove komedije postale uspješni filmovi i TV serije. Osamdesetih godina prošlog stoljeća bio je toliko izvođen da su ga nazivali najuspješnijim dramskim piscem poslije Shakespearea. Broadwayska su se kazališta uvijek oslanjala na njegove komedije u potrazi za sigurnim komercijalnim uspjehom, bio je toliko čest autor na Broadwayu da danas jedno kazalište nosi njegovo ime.

Njegova možda najpoznatija komedija je *Odd couple* (*Čudan par*) koja je postala hit film i TV serija, u kojoj su dvojicu šarmantnih prijatelja u filmskoj verziji igrali Jack Lemmon i Walter Matthau. Njegova nagrađivana komedija *Last in Yankers* (*Izgubljeni u Yankersu*) donijela mu je najveći broj izvođenja i nagrada, a proslavili su ju Simonov izvanredan talent za stvaranje toplih, prepoznatljivih karaktera. Posebno je dirljiva njegova posveta glumcima u čuvenom komadu *The Sunshine Boys* (*Zlatni dečki*) koji govori o dva stara glumca, komičara, koji na beskraino duhovit način rekapituliraju svoj cijelo životni odnos kolega na sceni i prijatelja u životu, odnos prepun svađa i ljubavi.

Majstor komičnih zapleta i veliki znalac ljudske psihe, Simon je stvarao komedije koje je mogla razumjeti publika bilo gdje u svijetu, stoga je preveden i igran u svim kazališnim sredinama.

Igran je i preveden i u Hrvatskoj, posebno uspješno u Teatru u gostima Relje Bašića.

Neil Simon umro je 2018. godine u New Yorku, u 91. godini života.

Nina Kleflin redateljica iz Zagreba diplomirala je režiju na zagrebačkoj Akademiji dramskih umjetnosti i pripada afirmiranoj generaciji hrvatskih redatelja. Režirala je u gotovo svim kazališnim kućama u Republici Hrvatskoj, a iza nje je više od stotinu i dvadeset profesionalnih kazališnih predstava. Režirala je i u Bosni i Hercegovini, Mađarskoj, Kanadi i SAD. Komedije smatra svojim osobnim «fahom», a mnoge od njih su u njejoj režiji doživjele i više od stotinu izvedbi.

Režirala je nekoliko predstava i u SAD, tijekom svog boravka na Fulbrightovoj stipendiji kada je radila na prestižnom sveučilištu Carnegie Mellon u Pittsburghu. Postavila je i dramu Mire Gavrana Kraljevi i konjušari u slavnom Eugene O'Neill Theatre Centru s odabranom ekipom poznatih američkih glumaca tijekom ljeta 2001. godine.

Zahvaljujući svom interesu za noviju englesku i američku dramu, često sama prevodi suvremena dramska djela koja i režira.

Gradsko kazalište Komedija u Zagrebu njezino je matično kazalište, posljednje tri godine radi kao dramaturg tog najvećeg gradskog kazališta. Kao redatelj s Komedijinim je ansablom napravila neke od svojih najuspješnijih predstava: *Ukročena Goropadnica*, *Sluga dvaju gospodara*, *Ella i Marilyn*, *Čisto Ludilo* i najnoviju nagrađivanu predstavu *Ludnica s tenorima*.

Bavi se i glazbenim kazalištem, režira opere, operete i mjuzikle. Tijekom svoje suradnje s HNK u Osijeku režirala je slavni mjuzikl *Moje pjesme moji snovi* koji je osvojio brojne nagrade. Hvaljena je njezina režija *Nikole Šubića Zrinskog* produkcija HNK Osijek kao i Offenbachov *Orfej u podzemlju* istog kazališta, te Narodnog Pozorišta u Sarajevu. Izuzetan uspjeh donijela joj je glazbena komedija *Menopauza* koja je u Sloveniji u samo jednoj sezoni imala više od sto izvedbi.

Afirmirala se i kao režiser i adaptator velikih dječjih romana *Čarobnjak iz Oza* i *Tonček i Točkica* u kazalištu Trešnja u Zagrebu, gdje je napravila niz uspješnih dječjih predstava.

Dvanaest godina radila je i sa zagrebačkim Kazalištem slijepih, gdje je režirala više predstava koje su gostovale u svim važnim kazališnim centrima Europe.

Izniman je njezin doprinos Međunarodnom dječjem festivalu u Šibeniku i Šibenskom kazalištu. Njezinom režijom mjuzikla *Fantazija* počela je profesionalizacija šibenskog kazališta 2008. godine. Za MDF je napravila glazbenu trilogiju *Buratina*, *Matilda*, *ČOZ* za koju je autorsku glazbu napisao skladatelj Neno Belan. Ova tri mjuzikla za cijelu obitelj doživjela su veliki uspjeh i obilježila Festival u posljednjih nekoliko godina.

S Hrvatskim kazalištem u Pečuhu veže ju trajna suradnja. Ovo je njezina peta predstava u Pečuhu, a s posebnim ponosom ističe režiju velikog Krležinog romana *Povratak Filipa Latinovića*, predstavu s kojom je otvorena nova zgrada Hrvatskog Kazališta 2018. godine.

Uz režiranje bavi se i dramskom pedagogijom, te piše. Dobitnik je više strukovnih nagrada.

Živi u Zagrebu.